

Центральна наукова
Бібліотека при ХДУ
Інв. №

Хай живе великий радянський народ-будівник комунізму!

Свято міжнародної солідарності

Пролетарі всіх країн, єдніться!

Рік видання XXI

Харківський УНІВЕРСИТЕТ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому і місцевому Харківському ордена Трудового Червоного Прапора державного університету імені О. М. Горького

№ 15 (889)

Вівторок, 30 квітня 1957 р.

Ціна 20 коп.

ПЕРШОТРАВЕНЬ—свято весни, праці, миру і єдності, свято пролетарського інтернаціоналізму.

І на якому б посту не стояла радянська людина: в лабораторії чи біля верстату, за штурвалом трактора чи на інститутській кафедрі, — вона завжди намагається це свято відзначити нехай скромним, але все ж таки внеском у велику справу будівництва комунізму.

Радянський народ впевнено дивиться у завтрашній день, бо знає, що Комуністична партія та Радянський уряд спрямовують всю свою діяльність на задоволення запитів трудящих, на піднесення їх матеріального добробуту, на укріплення дружби між народами усіх країн.

Перебудова у системі управління промисловістю і будівництвом, що намічається партією та урядом, схвалена народом.

Поряд з народним господарством розвиваються наука, культура та мистецтво. Нещодавно в газетах було опубліковано повідомлення про присудження Ленінських премій за кращі твори мистецтва, літератури, науки. Де, в якій ще країні таку підтримку партії і уряду одержують діячі науки і культури, де так високо цінуються їх праця, їх заслуги перед народом!

На усіх кафедрах кипить зараз робота по гідній зустрічі 40-ї річниці Великого Жовтня. Вчені старшого і молодшого покоління намагаються успішно і потрібною працею зустріти це велике свято.

У ці дні в нашому університеті відбувається подія великої важливості—п'ятикурсники одержують призначення. З путівкою Харківського університету, з добрим побажанням підуть у велике радянське життя філологи та історики, біологи та хіміки, геологи, економісти, географи, фізики та математики.

Великою турботою оточують партія і уряд радянське студентство. І з свого боку наша молодь повинна ще більш вперто оволодівати знаннями, активніше брати участь в усьому громадському житті країни, вивчати велике всеперемагаюче вчення марксизму-ленінізму, бути стійкими і сміливими у боротьбі за перемогу великої справи комунізму в нашій країні.

Хай живе 1 Травня — День міжнародної солідарності трудящих — день братерства робітників усіх країн!

Під прапором марксизму-ленінізму, під керівництвом Комуністичної партії — вперед, до перемоги комунізму!

На честь видатної дати

Відбулося широке урочисте засідання Вченої Ради університету, присвячене 87 роковинам з дня народження В. І. Леніна.

З доповіддю «В. І. Ленін— організатор і вождь Радянської держави» перед присутніми виступила доцент Г. Ю. Немірова.

Д. ЛІСОКІНЬ.

„НАШ ЛЕНІН З НАМИ“

Усі стіннівки присвятили статті 87-річчю з дня народження Володимира Ілліча Леніна. Цій урочистій даті присвячений і номер «Поліграфіста» (стіннівка видавництва). Крім передової статті, газета вміщує спогади старого більшовика К. В. Шлосберг про її зустріч з вождем. Завершує номер вірш, присвячений Іллічу. В ньому розповідається про велику любов народу до Леніна, до партії, яка веде країну ленінським шляхом до комунізму.

А. ДОЛІН.

1-е Мая

Когда по улицам колонны
Проходят в шелесте знамён,
Когда шагают миллионы,
Когда несёт смех и песен звон.

Когда шары ввысь ветер поднял
И всюду слово «Мир» — то знай,
Что это мой народ сегодня
Встречает с песней светлый
Май.

Когда в Пекине, Ленинграде
Танцуют люди под оркестр,
Когда ликуют на параде
Варшава, Прага, Бухарест,

Когда там радость и свобода
Зовут — сильнее песнь взлетай!
Тогда мы знаем, что народы
Встречают с нами праздник
Май.

Когда за шествием с балкона
Следит озлобленный банкир,
И всюду точкою закона
Стоит с дубинкою мундир,

Когда в испуге чьи-то лица
Кричат дубинке: не зевай!
Тогда мы знаем — за границей
Друзья встречают с нами Май.

Встречают всюду, во всем мире,
Аулы, села, города,
Встречают в Дели и в Каире
Под песни дружбы и труда.

Звени, Май, песней, больше
света,
Знамена выше поднимай!
Настанет время — вся планета
Встречать свободно будет Май!
Д. ЛУНИН.

Жодний випускник не відмовився

Геологи одержали призначення

Перед тим, як йти в учбову частину, вони сфотографувалися і перед входом у головний корпус, і перед пам'ятником Каразіну.

Десь далеко, у розвідувальній партії в горах Таджикистану, куди поїдуть Горбатенко та Шпілева, або Кавказу, де з цього року почнуть працювати 14 сьогоднішніх п'ятикурсників-геологів, а, може, десь на привалі у Якутській тайзі, куди попросила надіслати її студентка Александра, подивляться вони на ці фотографії та й згадають друзів, Харків і великий день у їхньому житті, 24 квітня 1957 року, коли вони, ще студенти, одержували призначення на самостійну роботу.

Як водиться за традицією, першими викликаються до комісії кращі студенти. Своім навчанням, поведінкою на протязі 5-ти років вони заслужили право вибрати те, що їм більше подобається з місць, які є в розпорядженні комісії.

Ось відмінник навчання Єрмій, його дружина, «Тільки хоро-

ше може сказати про них», — це декан факультету тов. Білік рекомендує випускників представнику Північно-Кавказького геологічного управління.

Один за одним заходять Серебрійський, Печерський, Даценко — комісія задовольняє їх прохання: вони поїдуть до Красноярського геологічного управління.

На Алтаї та Північному Уралі проходила виробничу практику студентка Малкіна. Працювати вона буде на Кавказі.

До Хабаровська поїде Щетинін, в Караганду—Потапов та Ю. Костенко, а 5 гідрогеологів поспішають у розпорядження Волзької комплексної експедиції.

І ось поставлено підпис. Тепер ти вже ходиш по Харкову майже як гість. Хочеться особливо хороше запам'ятати його в яскравому весняному вбранні. Попереду — захист диплому і державний екзамен. А час летить швидко.

Треба відзначити чітку роботу Державної комісії, її чуйне ставлення до кожного випускника.

У житті університету щорічне розподілення молодих спеціалістів — важлива подія. Розподіл геологів — хороший початок.

Л. МЕЖОВА.

НА БУДІВНИЦТВІ УНІВЕРСИТЕТУ

І. К. Ткаченко та І. Н. Костенко працюють на очистці кераміки головних фасадів першого і другого корпусів. Першотравневе свято вони зустрічають хорошими виробничими показниками, щоденно виконуючи норму на 182%.

Їх тема —

історія нашої Батьківщини

Здається, що зовсім недавно відзвучали пісні хвилюючого свята вступу до університету. Та це тільки здається. Для п'ятикурсників історичного факультету, як і для всіх випускників, вже наближається інше свято, більш значне і хвилююче, — свято закінчення вузу.

З партгором V курсу М. Радченком ми зустрілися в університетському гуртожитку по вул. Артема. «Як дипломники працюють над роботами з вітчизняної історії?» — запитали ми.

— Нині майже всі студенти закінчили роботу над дипломами. Цього року випускники написали роботи значно раніше, ніж у минулі роки. Консультанти в основному задоволені, позитивно оцінюють працю майже всіх дипломантів. Розповів тов. Радченко і про свою дипломну роботу. Ще задовго до V курсу вирішив він присвятити її Сталінградській битві. З великим творчим натхненням писав колишній фронтовик про велику подію в житті країни. Робота написана в основному на газетному матеріалі того періоду. Цінне, що дипломант використовував й зарубіжну літературу, в тому числі мемуари осіб, які воювали проти нас і дістали належний урок. Так, використана книга «Друга світова війна» колишнього німецького генерала, начальника гітлерівської розвідки, і ін.

Над роботою довелось працювати багато ще й тому, що вся література, яка написана раніше на цю тему, пронизана тенденційністю, пов'язаною з культом особи.

З Вадимом Куриловим, теж дипломником по кафедрі історії СРСР, ми зустрілися в клубі. Він — постійний учасник художньої самодіяльності на протязі всіх п'яти років навчання в університеті. Тепер, коли весь факультет готується до фестивалю, Вадим не може залишитися спокійним спостерігачем — він приймає найактивнішу участь у підготовці до свята молоді.

Його завжди цікавила тема боротьби Харківського пролетаріату проти царату і капіталізму. Тому він не вагаючись обрав тему: «Харківська російська соціал-демократична група робітників». Робота в основному написана на архівному матеріалі. Вадим використав і матеріали Центрального Державного Історичного Архіву СРСР у Москві, Центрального Архіву УРСР у Києві і Державного Архіву Харківської області. В роботі показаний розвиток капіталістичного виробництва у пореформений період в Харкові, формування промислового пролетаріату. Висвітлене і питання

про розповсюдження марксизму серед передової харківської інтелігенції та робітників, про створення і діяльність першої марксистської групи у нашому місті. Багато довелось попрацювати, але тепер Вадим певний, що дипломну роботу він захистить успішно.

Питання революційної боротьби трудящих Харкова присвячена і робота Пантелєєвої «Революційний робітничий рух в Харкові в жовтні-грудні 1905 року». Тут освітлюються кульмінаційні моменти першої російської революції. Яскраво показана дружба двох братніх народів — російського і українського та єднання пролетаріату Росії і України, без чого була б неможлива єдина і вільна Україна.

Студентка Ніженець написала роботу «Грудневе збройне повстання на Україні в 1905 році». В цій роботі, що написана на архівах Донбасу і Харкова та на інших важливих матеріалах, дається широка картина боротьби українських пролетарів, глибоко висвітлюються причини повстання у грудні.

Віру Коневу цікавить питання про перші кроки молодого Радянської республіки, яка, відбивши навалу інтервентів, почала будувати соціалізм. Її робота називається «Об'єднаний рух на Україні за створення СРСР». Дипломантка використовувала матеріали газет і архівів. Її робота являє собою значну цінність.

Багато попрацювали п'ятикурсники-історики над своїми дипломними роботами. Вони не тільки виконали свій студентський обов'язок, але й принесли велику користь своєю дослідницькою працею. Більшість з них працювали сумлінно і з великим почуттям відповідальності — вони підсумовували свої знання, здобуті за 5 років, свої знання з історії рідної країни.

Але є на V курсі історичного факультету і така студентка, як В. Дудіна. На протязі 5-ти років недобросовісно ставилася вона до занять і тепер, коли майже всі дипломні роботи закінчені, вона ще тільки збирається «дописувати».

Але таких — одиниці. Більшість же робіт, особливо з тих, що присвячені робітничому і селянському рухові в нашій країні, історії Радянської держави будуть важливим внеском дипломників у підготовку до знаменної дати — 40-річчя Жовтневої революції.

В. ТОКМАНЬ.

КУБОК ЗАВОЙОВАНО

21 квітня відбулась естафета Дзержинського району. Для участі в ній університет виставив дві команди. Естафета проходила по маршруту: готель «Харків», проспект ім. В. І. Леніна, троллейбусний поворот, площа Дзержинського, готель «Харків». Складалась вона з 15 етапів, п'яти жіночих та десяти чоловічих.

У напруженій спортивній боротьбі перша команда університету зайняла перше місце по групі вузів і технікумів. Успіх наших спортсменів підкреслюється ще й тим, що команда показала кращий час серед команд усіх груп. Безсумнівно, велика заслуга належить спортсменам О. Мойсеєнко (філологічний факультет), В. Коновалову (історичний факультет), В. Подгаєцькому, Т. Єрмакову (фізико-математичний факультет). Команда одержала кубок і диплом першого ступеня.

Друга команда зайняла четверте місце.

Чикаго, великий промисловий центр Америки. Ранок 1-го травня 1886 року. Тепле сонячне проміння заливає вулиці.

В цей день американська поліція жорстоко розправилася з мирною демонстрацією робітників, що вийшли на вулиці міста. Вісім організаторів робітничого руху були засуджені до смертної кари.

Хвиля протестів прокотилася по всьому світу. На першому конгресі II Інтернаціоналу, який зібрався у 1889 р. в Парижі, за ініціативою Поля Лафарга, учня Маркса та Енгельса, робітники вирішили щороку відзначати Перше Травня як день огляду міжнародної солідарності робітників всієї земної кулі.

В Росії, куди на початку XX сторіччя перемістився центр світового революційного руху, першу демонстрацію у 1891 році провели робітники Петербурга. За їх прикладом почали відзначати Перше Травня Москва, Київ, Харків, Донбас та інші промислові центри країни.

Перша маївка у Харкові відбулась у 1898 ро-

На перших маївках

ці. Студенти розповідали робітникам про першотравневе свято в Англії, Німеччині, Франції, Петербурзі. За ініціативою харківських соціал-демократів за містом було проведено кілька зборів робітників, на яких проголошувались революційні промови та було умовлено широко відзначити Першого Травня 1899 р.

І дійсно, в святкуванні Першого Травня 1899 р. взяла участь вже значно більша кількість робітників і студентів. Вперше за підписом Харківського комітету РСДРП розповсюджувалась першотравнева відозва. Багато робітників прийшло на травневі збори за містом, частина їх, самочинно залишивши роботу, під червоним прапором пройшла по місту.

А Харківську маївку 1900 р. Ленін вже оцінює як велику подію, називає її найбільшою «політичною демонстрацією» пролетаріату у 1900 році. Серед членів Харківського комітету РСДРП були тоді і студенти університету Алек-

сеев та Марков, які писали текст та редагували першотравневі прокламації.

Першого травня 1905 р. робітники залізничних майстерень, ХПЗ, Гельфєріх-Саде і інших підприємств окремими групами прорвалися до Університетського саду, де вже на них чекали студенти. Але на цей раз поліція розігнала мітинг. І все ж по всьому місту майорили червоні прапори, можна було бачити маніфестації, з політичними вимогами. І разом з робітниками виступала молодь. Активну участь в організації і проведенні демонстрації прийняли студенти Бабков, Золотарьов, Починков, Шумов та ін. 2-го травня застрайкували підприємства Харкова, а ввечері цього дня робітники і студенти провели мітинг в Університетському саду й організували демонстрацію на Сумській вулиці. На травневих мітингах разом з Артемом виступав за завданням харківської більшовицької групи «Вперед» студент уні-

верситету Доброхотов. Студенти розповсюджували революційні брошури, більшовицьку газету «Вперед».

Травневі виступи харківського пролетаріату і студентства продовжувались, набуваючи з року в рік все більшого розмаху.

Велике святкування Першого Травня відбулось після Лютневої буржуазно-демократичної революції 1917 року. Заводи не працювали. На вулиці вийшли робітники, студенти, солдати під більшовицькими лозунгами: «Хай живе соціалізм!», «Геть імпералістичну війну!», «Вся влада Радам!», «Хай живе міжнародне братерство і єдність пролетарів всіх країн!». Все свідчило про зростання впливу ідей більшовиків на трудящих міста.

Участь студентів університету у травневих маївках — одна з славних сторінок історії нашого вузу.

В. КУРИЛОВ,

студент п'ятого курсу історичного факультету, член гуртка Історії КПРС.

Струнний оркестр історичного факультету під час підготовки до факультетського фестивалю.

ЖИТТЄВИЙ ШЛЯХ

Життєвий шлях доцента історичного факультету І. К. Рибалки — типовий для молодого комуніста нашої Батьківщини. Роки навчання у Харківському університеті, Вітчизняна війна, знов університет, аспірантура. І ось нарешті — захист дисертації.

Тема дисертації була цікавою. В ній досліджувалась боротьба за відновлення Радянської влади в роки громадянської війни на Україні. Події, дослідником яких став молодий викладач, дуже зацікавили його, і всю подальшу свою працю він присвячує вивченню цієї теми.

З особливою наполегливістю працює доц. Рибалка в цей час, коли наближаються 40-і роковини Великого

Жовтня. До знаменної дати він підготував велику працю «Розгром буржуазної дирекції на Україні». Це не перша друкована праця Івана Климентійовича. З друку вже вийшло багато його статей.

До лав Комуністичної партії тов. Рибалка вступив на фронті. Наполегливість, вимогливість до себе, воля до перемоги — якості, виховані в боротьбі з фашистами, він переніс і в повсякденне життя.

Зараз доцент Рибалка викладає історію УРСР, виконує обов'язки завідуючого кафедрою історії СРСР. Нещодавно його обрано головою місцевому університету.

ВЕСНА ПРИЙШЛА

Багато хто з нас по закінченні університету буде працювати вчителями. Їхній час в природі дуже важливий як підготовка до роботи з учнями. Одна з таких екскурсій, перша у цьому році, була проведена в Алексіївському лісі. Вона сталася у пригоді нам не тільки як майбутнім вчителям, але й була чудовим відпочинком.

Уже при вході в ліс провадимо перші спостереження: вимірюємо вологість повітря, температуру повітря та ґрунту і т. ін. І відразу ж цікавий висновок: температура повітря 17°, ґрунту 4°, а у мурашнику 21°! Так впливає обмін речовин цих «холоднокровних» тварин на температуру середовища. Ліс вже встиг одягати весняне вбрання. У листяній підстилці миготять зірочки гусячої цибулі. Вже можна побачити листя тюльпанів. То там, то тут перші весняні метелики. Над квітами гудуть джмелі, цвіте горішник. По дереву пробігає строкатий дятел. Його вже багато. Чуємо дзвінку пісеньку зяблика. А ось і довгохвоста синиця.

Екскурсія продовжується. Виходимо до розташованого у дуже

красивому місці лісного озера. І тут вже кипить життя.

Повертаючись з новими знаннями, з якимсь хорошим почуттям: весна, чудове явище природи, знов прийшла.

Л. МАЙСТРЕНКО.

По місту йде комсомольський патруль.

На фото (зліва направо): студенти ІІ курсу історичного факультету І. Руденко, В. Зам'ятін, В. Кулібаба.

Спасибі шефам

Студенти біофаку — часті гості в нашому дитячому санаторії «Отрадное».

Нещодавно шефи організували для нас зустріч з студенткою-болгаркою Сашею Цикало. Вона розповіла про міста й села Болгарії, про красу Софії, про життя болгарських піонерів. Саша співала нам і болгарських пісень.

Ми дуже вдячні їй і нашим шефам.

В. КОЖЕВНИКОВ,
секретар комс.
організації.

На фото: в гостях у підшефних студенти біофаку.

Фото В. Дуба, учня 8-го класу.

Фестиваль істориків

Факультетські фестивальні вечори завершили історики. Як і на інших факультетах, основна частина вечора була приділена огляду художньої самодіяльності.

Художню самодіяльність істориків сміливо можна назвати масовою. Виступали не окремі «артисти», а весь факультет.

Чудово вели концерт студенти V курсу Сотник і Курилов. Концерт був побудований на матеріалах та фактах з життя факультету: і перебування у когоспі, і складання екзаменів, і учбова практика.

Загальне схвалення припало на долю співаків—студента ІІ курсу І Зарубіна, який виконав арію Караса з опери Гулака-Артемовського «Запорожець за Дунаєм», та старшої лаборантки Л. Кукалевської, що з душею проспівала арію Антоніди з опери Глінки «Іван Сусанін», та російську народну пісню «Я в садочке была».

З цікавістю дивилися глядачі і уривки з драми О. Корнійчука, «Загибель ескадри». Але ось постановка окремих глав з «12 стульєв» вийшла невдалою.

Не можна не відзначити і яскраву, надзвичайно цікаво і красиво зроблену сценіку, випущеної спеціально до свята.

А після концерту — танці, конкурси на кращого танцюриста, поета, співака, тощо.

В. ДАЦЕНКО.

В ПЕРШЕ Борис Михайлович Булгаков прийшов на радіофізичний факультет давно і відразу ж почав брати активну участь і в організаційних питаннях, і у створенні лабораторій, і в керівництві науковими гуртками.

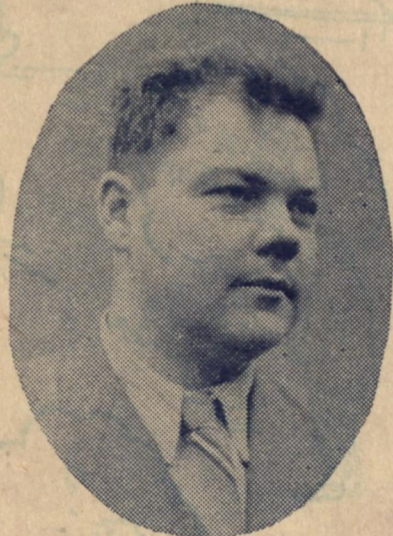
Нелегкий шлях довелося пройти 13-річному підлітку, якого Вітчизняна війна застала на шкільній лаві, до старшого викладача в університеті.

Але ось екстерном закінчено 10 класів, і Борис Михайлович — студент фізико-математичного факультету. Допитливість, активна участь у наукових гуртках відзначає Булгакова-студента. А потім — праця. Спочатку у Малецькому науково-дослідному інституті вугільної промисловості; потім асистентом на радіофізичному факультеті нашого вузу. Сюди, до занять радіофізикою, його тягнуло давно. І тепер заповітна мрія стала дійсністю.

При першій зустрічі з незнайомою людиною майже завжди кидається у вічі якась риса характеру, що здається нам визначальною. При першому знайомстві з Б. Булгаковим ви зди-

„Постараюся бути гідним“

вовані збігом великої скромності і внутрішньої гідності, за якими почувається сила волі і твердість

характеру. На прохання розповісти про себе, він впевнено відповів: «Писати треба про всіх викладачів нашого факультету, які своїми руками створювали його».

Про любов до професії

Ми, студенти геологічного факультету, через деякий час залишимо стіни вузу і станемо вже справжніми геологами. Але якими геологами? Це питання хвилює багатьох. Як про необхідний атрибут молодого спеціаліста кажуть про любов до професії. Це вірно. Любов до професії — це ніби стимул для придбання знань, запорука успішного навчання, всебічного розвитку.

Чи люблять студенти-геологи свою майбутню професію? Коли говорити про факультет взагалі, люблять. Але одних розмов про те, що геологія подобається, що бути геологом — про це тільки й мріяв, замало. Те, що студенти Сергієнко, Зенкін, Зінов'єв, Невмирич, Сафонов, Серебрянський і багато інших люблять свою професію і збираються стати справжніми геологами, доводить їх повсякденне навчання, участь у гуртках СНТ, у громадському житті факультету. А чи люблять свою професію Літвін, Сівер, Горнева, Машук — це ще питання. У них завжди «три». Сьогодні «три». І завтра «три»? Вчаться вони, здається, за принципом «аби», і вийде з них «аби геолог». Яка ж ціна такому фахівцю?

У багатьох студентів заняття обмежуються слуханням лекцій, особливо це стосується студентів молодших курсів. Мало хто читає спеціальну літературу, буває у неонов'язковий час у лабораторіях. В цьому значна провина і СНТ. В гуртках СНТ в основному працюють старшокурсники. Для студентів молодших курсів ці заняття не цікаві, тому що незрозумілі. Адже, коли (це буває рідко) на засіданні гуртка стоїть доповідь студента першого або другого курсу, аудиторія збирається чималенька. Не раз на факультеті порушувалася розмова про необхідність створити гуртки СНТ і для першокурсників, але далі розмов не пішло.

Завдання членів СНТ, комсомольської організації, почесний обов'язок старшокурсників зацікавити молодших товаришів, притягнути їх до наукового студентського життя факультету, тим більш, що можливість для самостійної роботи студентів після переїзду у нову будову є.

Значну роль у підготовці геолога відіграють фізкультура і спорт. Геолог повинен не тільки вдосконалювати знання з своєї спеціальності, але й повсякденно, вперто займатися спортом.

І про це, на жаль, теж забувають у нас.

Навчання — основний, вирішальний фактор у підготовці кваліфікованого спеціаліста. Але ніхто не має права ховатися у шкарлупу своєї професії, кожен повинен приймати активну участь у громадському житті колективу. Ми ростемо не тільки геологами, але, передусім, радянськими людьми. Студентів-геологів повинні хвилювати усі події — великі і маленькі — життя рідної країни. Дуже вірним заходом є залучення студентів до безпосередньої праці в сільському господарстві, у промисловості.

Адже приймаючи зараз участь у громадському житті, живучи усіма потребами і інтересами своєї комсомольської організації, свого факультету, ми готуємо себе до такого ж активного і всебічного виробничого життя в геологічних партіях, наукових організаціях, на підприємствах.

В. ВОЄВОДІН,
О. ТЕРЛЕЦЬКИЙ,
студенти геологічного ф-ту.

Комсомолец Е. Файницький

Бувають такі хороші юнаки з відкритими обличчям ми. Він завжди прийде на допомогу, ніколи не відмовиться від дорученої справи, якою б складною вона не була, і виконає її з честю. Він любить і вміє працювати, і робить це красиво, запалюючи своїм прикладом інших.

Ось такий Едуард Файницький, комсомолец, студент ІІ курсу історичного факультету, член університетського комітету комсомолу.

Одним з перших у минулому році подав він заяву з проханням надіслати його під час літніх канікул на цілину. І працював там, не шкодуючи сил.

А зовсім недавно, у передтравневі дні, Е. Файницький зробив ще одну хорошу і корисну справу. Йдучи назустріч 40-м роковинам Великого Жовтня, комсомольці республіки озеленюють трасу Москва—Сімферополь. За дорученням комітету комсомолу університетськими бригадами керував Файницький. Він зумів правильно організувати роботу, розставити людей. За цю працю Едуарда Файницького представлено до нагороди Почесною грамотою Обкому комсомолу.

Вчиться він з захопленням. Дуже любить свою майбутню професію. І можна не сумніватись, що Е. Файницький буде повноцінним радянським спеціалістом.

Л. ДОРОШ.

В. СТРАЖНИКОВА.

Весняна суніца

Весенние картинки

Вокруг свирепели метели,
Но в зелени каждой сосны
Я видел величье апреля,
Бессмертную нежность весны.

У входа в парк стоит одна
Молоденькая ива.
Проходят пары, а она
Склоняется стыдливо.
Стоит, по-вешнему светла,
В нарядном одеянье,
Как будто в парк она пришла
На первое свиданье.

Большие розы на окне
Нарисовал мороз.
Он их красавице-весне
При встрече преподнес.
Но та подарка не взяла,
Взглянула с высоты
И гордо стерла со стекла
Чудесные цветы.

С веткой, перышком и стружкой,
До заката хлопоча
На верхушку друг за дружкой
Прилетели два грача.
Клен доволен был слишком:
Он на следующий день
Стал похожим на мальчишку,
С черной шапкой набекрень.

Под новеньким зонтиком черным
Я ночью с тобою иду.
Весенние капли задорно,
Как зерна, стучат по зонту.
И полон я силой такою,
С такою любовью гляжу,
Как будто не зонт над тобою,
А целое небо держу.

Стоит мой сад красивой всех,
Под майским солнцем расцветает.
А вешний цвет — как белый снег,
И кажется, что сад растает.
Я деревца полую водой —

И сад смелей на солнце глянет.
Осенней щедрою порой
Он золотым от яблук станет.

Она стоит босой ногой,
Тихонько ждет в сторонке.
Стучи, стучи, сапожник мой,
По туфельке девчонки!
Прибей покрепче каблучок,
Но, чур, без опоздания:
Должна явиться точно в срок
Девчонка на свиданье.
Ее другой сегодня ждет,
Но ты работой бойко,
И пусть ей туфелька не жмет,
И держится набойка.
А я пойду к себе домой,
Лишь сердце стукнет звонко...
Стучи, стучи, сапожник мой,
По туфельке девчонки.

Л. БОЛЕСЛАВСКИЙ,
студент пятого курса
филфака.

Хвороба росту, або...

... як доповідь іноді переростає у дипломну роботу

„Романтик“

Он говорил с изяществом и страстно:
«Дерзайте! Честь! Романтика! Полёт!
Позор тому, кто прожил жизнь напрасно
И не стремится кто вперед!
Для нас нашлось большое дело.
Я откровенно вам скажу — моя мечта».
Друзья внимательно в глаза ему смотрели
И слушали, не раскрывая рта,
Боясь прервать его на полуслове.
А он, вниманием их окрылён,
Все продолжал: «Скажу без предисловий
Я скоро буду среди штурмующих колонн!
Поедем же, мои друзья! Давай!
В Восточный Казахстан! На целину!
Мы уберем богатый урожай,
Порадуем свою страну!».
В конце скажу я так: целинный вечер.
Встречают ласково пшеничные поля.
Его лишь нет. Он произносит речи.
На целину поехали друзья.

И. РУДЕНКО,
студент II курса истфака.

3 листа коханій

Я вчора дівчину провів,
На тебе дівчина та схожа.
Ми, як з тобою,

йшли без слів...

Вона була така хороша.
Світилися очі, як твої,
Як вечорові зорі ранні,
Нам озивалися гаї
В своєму мрійному

мовчанні.

Що я її під руку взяв —
Це, мабуть, просто

ненавмисно...

Ні, я її не цілував,
Я тільки руку їй потиснув.
Я не люблю її ніяк,
Люблю тебе, моя хороша.
Ну, а її... її лиш так:
Вона на тебе дуже схожа.

В. ТОКМАНЬ,

студент третього курсу
історичного факультету.

«Виходить, що не лаборанти обслуговують професорів, доцентів, викладачів, а навпаки, викладачі напередіми обслуговують лаборантів. І цілком закономірно лаборант говорить:

—Я один, а вас багато...».

За матеріалами «Харківського університету».

Тебе, Владимир Маяковский

Летят,
Мелькают дни,
Бегут года.
Живей становятся газеты.
Но ты,
Ты не стареешь
Никогда!
Не тронуло тебя
Течение Леты.
Не плёлся ты
В хвосте деньков,
Не шёл
Под знамя
покровительств.
Поэтому шагнёшь
Через хребты веков
И через головы
Поэтов и правительств.
Твои стихи
И в наши дни
Гремят, как залпы
Тысячи орудий,
И это значит,
Что они —
Бессмертны,
Как бессмертны Люди!

АНАТОЛИИ БАГРОВ,
студент четвертого курса
филологического факультета.

Ось і підготувався...

В ГОДИНУ ДОЗВІЛЛЯ

В НІЧ ПЕРЕД ЕКЗАМЕНОМ
— Ось коли б екзамен на Місяць перенести!
— ???
— Там усі предмети у шість разів легше!

КМІТЛИВИЙ СТУДЕНТ

Раніш ніж почати екзамен з географії, професор попросив принести до аудиторії карту. Студент виконав прохання.

— Ось робота наполовину і зроблена, — сказав професор.
— Тоді дозволяйте принести ще одну.

НА ЕКЗАМЕНІ З БОТАНІКИ

Викладач студентів: «Розкажіть, будь ласка, що ви знаєте про родину тюльпанових?»

— Дещо знаю, але... мені б не хотілося розводити плиткі.

З ІНДІСЬКОГО ГУМОРУ

— Скажіть, це хороше чи погано, коли чорна кішка перебіжить дорогу?

— А це залежить від того, хто ви — людина чи пацюк?

***

Щоб згаяти час, пасажир спробував завести розмову з сусідом:

— Мені знайома ваша зовнішність. Напевне, ми з вами десь зустрічалися.

— Дуже можливо. Сьогодні мене випустили з в'язниці, де я пробув 10 років.

На цьому розмова припинилась.

Редактор
В. БУДНІКОВ.